

Sygn. akt III KRS 22/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący)

SSN Dawid Miąsik (sprawozdawca)

SSN Romualda Spyt

w sprawie z odwołania P. S.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr (...) z dnia 6 kwietnia 2017 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na trzy stanowiska sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym [...], z udziałem M. P., A. R., Ł. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 września 2017 r.,

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Uchwałą z dnia 6 kwietnia 2017 r., Nr (...) Krajowa Rada Sądownictwa (Rada) postanowiła przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na trzy stanowiska sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym [...] kandydatury Pana Ł. G. - starszego asystenta sędziego, Pani M. P. - referendarza sądowego oraz Pana A. R. -

starszego asystenta sędziego oraz nie przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu pozostałych kandydatur, w tym Pana P. S. - referendarza sądowego (skarżący).

W uzasadnieniu uchwały Rada wskazała, że Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa (Zespół członków Rady) na posiedzeniu 3 kwietnia 2017 r., po omówieniu kandydatur biorących udział w konkursie, stwierdził, że zgromadzone materiały są niewystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie i wystąpił do Rady z wnioskiem o wyrażenie zgody na wysłuchanie kandydatów, którzy łącznie uzyskali wyróżniające oceny kwalifikacyjne oraz najwyższe opinie Kolegium Sądu Okręgowego [...] i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów okręgu Sądu Okręgowego [...], w tym wybranych kandydatów oraz skarżącego.

Po wysłuchaniu w siedzibie zaproszonych kandydatów, zapoznaniu się ze zgromadzonymi materiałami i ich przeanalizowaniu, Zespół członków Rady przeprowadził naradę i postanowił rekomendować na stanowisko sędziowskie Pana Ł. G., Panią M. P. oraz Pana A. R., wskazując, że za ich rekomendacją przemawiały wysokie umiejętności zawodowe potwierdzone wyróżniającą oceną kwalifikacyjną, odpowiednie doświadczenie, wysokie oceny ze studiów prawniczych i z egzaminu sędziowskiego, wysokie poparcie Kolegium Sądu Okręgowego [...] i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów okręgu Sądu Okręgowego [...] oraz dojrzały sposób prezentacji tych kandydatów podczas wysłuchania.

Po wszechstronnym rozważaniu całokształtu okoliczności sprawy Rada podzieliła stanowisko Zespołu członków Rady i postanowiła przedstawić z wnioskiem o powołanie Prezydentowi RP rekomendowanych kandydatów, gdyż zdobyli oni odpowiednie doświadczenie zawodowe w pracy na stanowisku asystenta sędziego, bądź referendarza sądowego, a także wysokie umiejętności zawodowe, potwierdzone wyróżniającymi ocenami kwalifikacyjnymi. Z ocen tych wynika, że przedstawieni kandydaci wykazują się szeroką wiedzą prawniczą oraz umiejętnościami stosowania jej w praktyce. Ponadto, kandydaci ci otrzymali bardzo wysokie poparcie Kolegium Sądu Okręgowego [...] oraz najwyższe poparcie Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów okręgu Sądu Okręgowego [...]

Rada uwzględniła doświadczenie zawodowe i kwalifikacje pozostałych uczestników niniejszego postępowania, uznając jednak, że nie wypełniają oni - w

stopniu wyższym niż kandydaci przedstawieni Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie, ocenianych łącznie - kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (jednolity tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 976 ze zm., dalej jako ustawa o KRS).

W stosunku do Pana P. S. Rada wzięła pod uwagę ocenę uzyskaną przez niego z ukończenia studiów prawniczych, dotychczasową karierę naukową, w tym pracę w charakterze pracownika naukowej na uczelni wyższej, uzyskany stopień doktora nauk prawnych, publikacje naukowe, wynik z aplikacji ogólnej oraz ocenę uzyskaną z egzaminu sędziowskiego, a także dotychczasowy przebieg kariery zawodowej oraz wyróżniającą ocenę kwalifikacyjną. Uwzględniła również poparcie środowiska sędziowskiego i po dokonaniu wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy uznała, że nie spełnia on ustawowych kryteriów wyboru w stopniu wyższym od rekomendowanych kandydatów.

Odwołanie od powyższej uchwały wniósł skarżący, zaskarżając ją w części, tj.: w zakresie punktu 1 - przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na trzy stanowiska sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym [...] kandydatur: Pana Ł. G., Pani M. P. i Pana A. R. oraz punktu 2 - nieprzedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisko sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym [...] kandydatury P. S. i wniósł o jej uchylenie w zaskarżonej części i przekazanie Radzie do ponownego rozpoznania.

Skarżący zarzucił uchwale naruszenie: 1) art. 34 ust. 1 ustawy o KRS oraz § 18 ust. 7 załącznika do Uchwały nr 125/2015 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 6 lutego 2015 r. w sprawie szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa - Regulaminu szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa (M.P. z 2015 r., poz. 304 z późn. zm., dalej jako „regulamin”) przez fakt, że stanowisko Zespołu członków Rady zostało przyjęte w obecności części jego członków, tj. czterech członków Zespołu członków Rady spośród pięciu, w sytuacji gdy powołane przepisy wymagają, aby stanowisko Zespołu członków Rady zostało podjęte w obecności wszystkich jego członków, a zatem w przedmiotowej sprawie w składzie pięcioosobowym; 2) art. 33 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 2 ustawy o KRS przez podjęcie uchwały bez wszechstronnego rozważenia sprawy i ustalenie

kolejności kandydatów bez uwzględnienia całokształtu udostępnionej dokumentacji i złożonych wyjaśnień, co spowodowało oparcie się przez Radę jedynie na uzyskanych przez kandydatów ocenach kwalifikacyjnych, ich doświadczeniu zawodowym, opiniach przełożonych, ocenach ze studiów i egzaminów zawodowych oraz wynikach głosowania Kolegium Sądu Okręgowego [...] oraz Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów okręgu Sądu Okręgowego [...], w sytuacji gdy uchwała powinna być oparta na: ocenie kwalifikacji kandydatów, ich doświadczeniu zawodowym, opinii przełożonych, rekomendacjach, publikacjach, opinii kolegium właściwego sądu, ocenie właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów oraz innych dokumentach dołączonych do karty zgłoszenia, co w konsekwencji doprowadziło do pominięcia przy ocenie uczestników postępowania nominacyjnego - w tym kandydatury skarżącego - okoliczności, których konieczność wzięcia pod uwagę generuje dyspozycja ww. przepisów, a w szczególności takich okoliczności jak: uzyskanie stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk prawnych, praca w polskiej szkole wyższej, znajomość języka obcego i dysponowanie certyfikatem potwierdzającym tą okoliczność, autorstwo publikacji (w tym w czasopismach prawniczych znajdujących się na liście punktowanych czasopism ustalonej przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego), czynny i bierny udział w konferencjach naukowych, prowadzenie zajęć dydaktycznych w szkole wyższej oraz w innych placówkach, udział w stażach naukowych (w tym zagranicznych), ukończenie szkoleń i kursów zawodowych (w tym studiów podyplomowych); 3) art. 33 ust. 1 w zw. z art. 42 ust. 1 ustawy o KRS przez nieprawidłowe sporządzenie uzasadnienia uchwały polegające na zaniechaniu wyjaśnienia przyczyn, dla których okoliczności wyróżniające skarżącego i przemawiające na jego korzyść ustępują osiągnięciom pozostałych kandydatów, czego wyrazem jest poprzestanie w części motywacyjnej uchwały jedynie na lakonicznym stwierdzeniu, że „Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniając doświadczenie wszystkich niewybranych uczestników niniejszego postępowania nominacyjnego uznała, że nie wypełniają oni w stopniu wyższym niż kandydaci przedstawiani Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie, ocenianych łącznie, kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa”, co w konsekwencji uniemożliwia

poznanie toku rozumowania Rady, a w dalszej kolejności dokonanie indywidualnej i społecznej kontroli dokonanego wyboru; 4) art. 33 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 2 w zw. z art. 42 ust. 1 ustawy o KRS przez nieprawidłowe sporządzenie uzasadnienia uchwały wyrażające się w braku konsekwencji przy ocenie osiągnięć poszczególnych kandydatów polegające na uwzględnieniu ukończenia studiów wyższych z oceną bardzo dobrą z wyróżnieniem w stosunku do wybranych kandydatów, przy jednoczesnym pominięciu tej okoliczności jako mającej znaczenie w stosunku do skarżącego, co w konsekwencji ukazuje brak wszechstronnego rozważenia zgromadzonej dokumentacji, skutkującej zaniechaniem kompleksowej oceny kandydatury skarżącego.

W uzasadnieniu odwołania skarżący podniósł, że stanowisko Zespołu członków Rady z 6 kwietnia 2017 r., nie powinno zostać uwzględnione, gdyż w posiedzeniu tym uczestniczyło jedynie czterech członków Zespołu, podczas gdy w posiedzeniu Zespołu członków Rady z 3 kwietnia 2017 r. uczestniczyło członków pięciu. Nieprawidłowo, zdaniem skarżącego oceniony został także materiał zgromadzony w trakcie postępowania nominacyjnego. W jego ocenie Rada dowolnie wybrała elementy stanowiące podstawę oceny kandydatów, pomijając publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, a w konsekwencji nie dokonała oceny całokształtu zgłoszonych do wniosku dokumentów potwierdzających doświadczenie zawodowe, kwalifikacje i publikacje. Rada w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały odwołała się do kryterium kwalifikacji oraz doświadczenia zawodowego uzasadniając wypełnienie tego kryterium w wyższym stopniu przez wybranych kandydatów w sposób uniemożliwiający ocenę kandydatów, gdyż nieobejmujący rzeczywistego porównania kandydatów w przedmiocie tego kryterium. Za sprzeczne z prawem skarżący uważa takie uzasadnienie, z którego treści nie można wywnioskować dlaczego kwalifikacje zawodowe wybranych kandydatów są lepsze od pozostałych, w szczególności gdy w uzasadnieniu brakuje zestawienia elementów dokonanej oceny z odpowiednimi informacjami dotyczącymi pozostałych kandydatów biorących udział w konkursie. Z uzasadnienia uchwały nie wynika również by Rada dokonała faktycznego porównania kryterium doświadczenia zawodowego i kwalifikacji, ograniczając się jedynie do wskazania, że pozostali kandydaci nie wypełniają w stopniu wyższym,

ocenianych łącznie kryteriów wyboru. Uzasadnienie zaskarżonej uchwały nie wyjaśnia powodów, dla których poszczególne kandydatury zostały ocenione jako spełniające kryteria w stopniu niższym lub równym, co ma szczególne znaczenie w kontekście różnorodnego doświadczenia zawodowego skarżącego, obejmującego poza pracą w sądownictwie powszechnym także pracę na stanowisku naukowo-dydaktycznym oraz pełnienie stanowiska orzeczniczego w Związkowej Komisji Odwoławczej (...), która to okoliczność została jedynie lakonicznie wspomniana w protokole z posiedzenia Zespołu członków Rady, a co za tym idzie nie uwzględniono jej w procedurze nominacyjnej. Skarżący podniósł ponadto, że braki i nieścisłości w protokole z posiedzenia Zespołu członków Rady nie pozwalając na prawidłową ocenę wyjaśnień złożonych przez skarżącego, co w konsekwencji uniemożliwia realną możliwość weryfikacji prawidłowości rekomendacji Zespołu członków Rady.

W ocenie skarżącego, Rada nie dokonała faktycznej oceny kwalifikacji i doświadczenia zawodowego kandydatów, a przynajmniej uzasadnienie nie ujawnia kryteriów dokonania wyboru, skoro wskazano w nim jedynie, że pozostali kandydaci nie wypełniają w stopniu wyższym niż kandydaci przedstawieni z wnioskiem o powołanie, ocenianych łącznie kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o KRS. Nie sposób dokonać oceny prawidłowości postępowania nominacyjnego, skoro treść uchwały uniemożliwia poznanie motywów, jakimi kierowała się Rada oceniając ustawowe kryteria, a uzasadnienie zawiera wewnętrzne sprzeczności, dotyczące nieprawidłowego opisu kandydatur, opierającego się o wybiórcze uwzględnienie informacji zgłoszonych w postępowaniu nominacyjnym. Rada nie wyjaśniła dlaczego kryterium oceny właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów, które to kryterium przemawia na korzyść wybranych uczestników postępowania przeważa nad innymi.

W odpowiedzi na odwołanie skarżącego Rada wniosła o jego oddalenie w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie nie ma uzasadnionych podstaw.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu naruszenia art. 34 ust. 1 ustawy o KRS oraz § 18 ust. 7 regulaminu, Sąd Najwyższy stwierdza, że w aktach

postępowania brak zarządzenia Wiceprzewodniczącego Rady, na które powołano się w odpowiedzi Rady na odwołanie skarżącego, a zgodnie z którym liczba członków Zespołu została zmniejszona z 5-ciu do 4-ch. Nie pozwala to w rezultacie odeprzeć powyższego zarzutu wyłącznie na podstawie - zasługującego na akceptację - argumentu z odpowiedzi Rady na odwołanie, zgodnie z którym dopuszczalna jest zmiana liczby członków Zespołu. Jednakże, zarówno w protokole z posiedzenia Zespołu członków w dniu 3 kwietnia 2017 r., jak i w protokole z posiedzenia z dnia 6 kwietnia 2017 r. zawarta jest adnotacja, zgodnie z którą „Skład Zespołu wyznaczony zgodnie z zarządzeniem Wiceprzewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa”. Stosownie zaś do § 18 ust. 9 regulaminu, protokół z posiedzenia Zespołu zawiera w szczególności „listę członków zespołu”. Skoro protokół zawiera listę członków Zespołu, a nie listę obecnych członków Zespołu, to jego treść stanowi - na użytek oceny tego zarzutu odwołania - surogat zarządzenia Wiceprzewodniczącego Rady o wyznaczeniu Zespołu w składzie 4-ch członków Rady w miejsce wcześniejszego zarządzenia o składzie 5-cio osobowym.

Nie uwzględniając do zarzutu naruszenia art. 34 ust. 1 ustawy o KRS oraz § 18 ust. 7 regulaminu, Sąd Najwyższy miał przede wszystkim na względzie, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 8 marca 2012 r., III KRS 1/12, sprzeczności uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z prawem, będącej podstawą odwołania przysługującego kandydatowi do powołania na stanowisko sędziowskie, nie uzasadniają zarzuty odnoszące się wyłącznie do oceny wyrażonej przez Zespół członków Rady. W konsekwencji, zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 7 września 2017 r., III KRS 18/17 i powołanym tam orzecnictwem, uchybienia formalne postępowania przed zespołem, które nie mają wpływu na wynik sprawy, nie mogą być kwalifikowane jako naruszenia przepisów proceduralnych mających istotny wpływ na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS). Lista rekomendowanych przez zespół kandydatów nie jest dla Rady wiążąca, a przez to nie przekłada się bezpośrednio na rozstrzygnięcie postępowania konkursowego przez Radę. Stanowisko zespołu może być jedynie wykorzystane przez Radę przy wykonywaniu jej własnej kompetencji, co z kolei zakłada podjęcie uchwały przez Radę po wszechstronnym rozważaniu sprawy, stosownie do wymogów wynikających z art. 33 ust. 1 ustawy o KRS. Dlatego tylko

gdy z uzasadnienia uchwały Rady wynika, że przy ocenie kandydatów poprzestała ona na stanowisku zespołu, bez analizy jego merytorycznej zasadności, można ewentualnie mówić o uchybieniu proceduralnym samej Rady, polegającym na zaniechaniu „wszechstronnego rozważenia sprawy”, a przez to wadliwości jej uchwały.

Niezasadny okazał się także zarzut naruszenia art. 33 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 2 ustawy o KRS. Kognicja Sądu Najwyższego w sprawach z odwołania od uchwały Rady obejmuje przede wszystkim nadanie, czy Rada zastosowała kryteria wyboru zgodne z prawem oraz czy przestrzegała w danym postępowaniu jednolitych kryteriów oceny kandydata i procedur postępowania. Z uzasadnienia uchwały wynika dla Sądu Najwyższego, że wszystkie kandydatury zostały szczegółowo omówione. Zespół członków Rady dodatkowo wystąpił z wnioskiem do Rady o zaproszenie na rozmowę kandydatów, którzy łącznie uzyskali wyróżniające oceny kwalifikacyjne oraz najwyższe poparcie środowiska sędziowskiego, w tym skarżącego. Następnie Zespół przeprowadził analizę oraz ocenę poszczególnych kandydatur i uwzględniając wszystkie ustawowe kryteria dokonał rekomendacji trojga kandydatów, uzasadniając swoje stanowisko. Rada po wszechstronnym rozważeniu okoliczności sprawy podzieliła ostatecznie stanowisko Zespołu członków Rady, uwzględniając w ramach całościowej (łącznej) oceny wszystkie okoliczności przemawiające na korzyść lub niekorzyść skarżącego, w tym: ocenę na dyplomie ukończenia studiów, uzyskanie oceny celującej z egzaminu sędziowskiego, wyróżniającą się ocenę kwalifikacyjną, doświadczenie zawodowe, ukończenie studiów podyplomowych w zakresie negocjacji i mediacji, stopień naukowy doktora nauk prawnych, doświadczenie naukowo-dydaktyczne, udział w konferencjach naukowych, autorstwo publikacji, udział w stażach naukowych, udział w szkoleniach zawodowych, znajomość języka obcego, opinie Kolegium Sądu Okręgowego [...] i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów okręgu Sądu Okręgowego [...] Sylwetka skarżącego została w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały przedstawiona bardzo dokładnie oraz porównana z kandydatami przedstawionymi z wnioskiem o powołanie, przy uwzględnieniu ustawowych kryteriów, choć bez szczegółowego odniesienia do wskazanych w odwołaniu cech „odróżniających” jego kandydaturę od kandydatur osób przedstawionych

Prezydentowi RP. Brak wyjaśnienia w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały, dlaczego te cechy (w szczególności zaś działalność naukowa skarżącego) nie przeważały przy podejmowaniu przez Radę decyzji, w sytuacji gdy skarżący nie kandydował na stanowisko sędziowskie jako pracownik naukowy, nie narusza art. 33 ust. 1 w związku z art. 35 ust. 2 ustawy o KRS. Motywy (kryteria wyboru), jakimi kierowała się Rada, zostały wymienione w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały i są zgodne z powołanymi wyżej przepisami. Z uzasadnienia zaskarżonej uchwały wynika dla Sądu Najwyższego, że skarżący jest niewątpliwie bardzo dobrym kandydatem do pełnienia służby sędziowskiej, lecz w tym postępowaniu konkursowym Rada musiała dokonać wyboru spośród wielu zbliżonych kandydatur. Rada ujawniła w uzasadnieniu uchwały wzorce dokonanego wyboru, a przypisanie tym wzorcom innej wagi przez Sąd Najwyższy w postępowaniu odwoławczym, prowadziłoby do niedopuszczalnej merytorycznej ingerencji w sferę władztwa Rady.

Nie zasługuje na uwzględnienie również twierdzenie skarżącego, że Rada dokonała dowolnego wyboru elementów stanowiących podstawę oceny kandydatur, nie uwzględniając publikacji i innych dokumentów dołączonych do karty zgłoszenia. Przeczy temu chociażby fragment uzasadnienia uchwały dotyczący bezpośrednio prezentacji sylwetki skarżącego, prezentujący jego osiągnięcia. Zadaniem Rady, jest dokonanie oceny kandydatów w granicach danej sprawy, dlatego w poszczególnych konkursach stosowane są różne kryteria oceny kandydatów. To jakie kryteria zostaną zastosowane zależy od stanu faktycznego sprawy, w szczególności rozpatrywanych łącznie kwalifikacji i doświadczenia zawodowego kandydatów, uzyskanych przez nich ocen, poparcia środowiska sędziowskiego i dodatkowych kwalifikacji. Do kompetencji Rady należy prawo do swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału i możliwość nadania określonym kryteriom ustawowym decydującego znaczenia. W przedmiotowym postępowaniu Rada, przy wyróżniających się ocenach kwalifikacyjnych kandydatów branych pod uwagę, decydujące znaczenie przypisała ustawowemu kryterium poparcia środowiska sędziowskiego. Kryterium to, choć nie jest dla Rady wiążące, to jednak stanowi jedno z istotnych ustawowych kryteriów rzutujących na ocenę predyspozycji kandydatów do pełnienia urzędu na obsadzonym stanowisku (wyrok Sądu Najwyższego z 7 września 2017 r., III KRS 18/17). W zakresie tego kryterium

skarżący nie uzyskał tak wyróżniającego poparcia jak wybrani kandydaci, co zostało wyraźnie wskazane w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały.

Bezzasadny okazał się również zarzut naruszenia art. 33 ust. 1 w zw. z art. 42 ust. 1 ustawy o KRS. Uzasadnienie zaskarżonej uchwały zawiera prezentację życiorysów zawodowych zarówno wybranych kandydatów, jak i skarżącego i przedstawia powody, dla których jego kandydatura została uznana za spełniającą kryteria w niższym stopniu. Wyraźnie zostało wskazane, że w porównaniu ze skarżącym wybrani kandydaci mają nie tylko wysokie kwalifikacje merytoryczne, ale także uzyskali zdecydowanie i wyraźnie wyższe od niego poparcie środowiska sędziowskiego. Postępowanie w tym zakresie miało charakter transparentny, a weryfikowalność zastosowanych kryteriów została zachowana. Nie zasługuje na uwzględnienie także twierdzenie skarżącego, że Rada nie dokonała wszechstronnej analizy materiału sprawy, gdyż w uzasadnieniu uchwały nie wskazano informacji o pełnieniu przez niego funkcji w Związkowej Komisji Odwoławczej (...). Sąd Najwyższy wielokrotnie wyrażał już pogląd, że niezaprezentowanie w uzasadnieniu uchwały szczegółowej charakterystyki kandydatów, których Rada postanowiła nie przedstawiać z wnioskiem o powołanie, nie narusza art. 42 ust. 1 w związku z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS (wyrok Sądu Najwyższego z 24 września 2014 r., III KRS 43/14, LEX nr 1541058).

Niezasadny okazał się także zarzut naruszenia art. 33 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 2 w zw. z art. 42 ust. 1 ustawy o KRS. W uzasadnieniu zaskarżonej uchwały, dokonując charakterystyki kandydatury skarżącego, Rada podniosła okoliczności, takie jak uzyskanie stopnia naukowego doktora nauk prawnych, dorobek naukowo-dydaktyczny, autorstwo wielu publikacji, ukończenie studiów podyplomowych oraz otrzymanie bardzo pozytywnych opinii służbowych. Kwestia otrzymania 7 lat wcześniej dyplomu ukończenia studiów z wyróżnieniem nie była aż tak istotna przy dokonywaniu wyboru. Co więcej, w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały wskazano wyraźnie, że otrzymanie przez niektórych kandydatów, w tym skarżącego, wyższych ocen na dyplomie ukończenia studiów od kandydatów przedstawionych z wnioskiem o powołanie nie było czynnikiem wyróżniającym ich kandydatury w stopniu mogącym wpłynąć na wynik konkursu.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

r.g.